

правила на това изкуство. Совалката постоянно трѣбва да се хвърля ту отъ лѣвата, ту отъ дѣсната страна, да носи жичкитѣ на вѣтъка, които, като се прѣплетатъ съ основата, образуватъ желанія платъ.

Художникъ, който иска да нарисува нѣкоя цѣнна картина, трѣбва да разбира законитѣ на това изкуство, да разбира съчетанието на боитѣ и да владѣе своята четка. Скулпторъ, който иска да извае нѣкоя велика статуя, трѣбва да владѣе своя чукъ. Който гради кжща, трѣбва да знае какъ да я съгради, издигне и нареди. Лѣкарь, който иска да стане знатенъ и полезенъ, трѣбва да познава отблизо елементитѣ, които лѣкуватъ болнитѣ. Учителъ, който учи и възпитава, трѣбва основно да познава човѣшката душа, човѣшкия умъ и да постѣпва съобразно съ тѣхъ.

Сега и човѣкътъ християнинъ, който иска да придобие вѣчния животъ, трѣбва да познава основата на тоя животъ и да прилага законитѣ, по които той се добива. Животътъ може да се уподоби на платъ, който трѣбва първомъ да изтъчемъ и слѣдъ туй да облѣчемъ. Той е първата дреха, съ която трѣбва да се обвие човѣшкиятъ духъ. Когато изхабимъ тоя платъ, ние оголѣваме отвънъ. Това оголѣване го наричатъ морално падане.

Христосъ ясно казва: „Вѣченъ животъ е да познавате Бога“. „Да Го познавате“, ето тайната на придобиването вѣчния животъ. Но ще ме попитате: „Нимà ние не познаваме Бога?“ Ако бихте Го познавали въ Христовия смисълъ, не бихте умирали. Но, ще ми възразите, кой не умира? Ами че това е то, което опровергава хорското твърдение, че познаватъ Бога.